

CECILIA GALATOLO

**KARLO ACUTIS
I NJEGOV PRIDATELJ
ISUS**

**Priča jedne mame
o životu svetoga Karla Acutisa**

Ilustracije: Ingrid Orlando Zon

**sal.
esi
ana**

Zagreb, 2025.

Naslov izvornika:

Cecilia Galatolo (tekst), Ingrid Orlando Zon (ilustracije):

Carlo Acutis e il suo amico Gesù. Una mamma racconta la vita del beato Carlo Acutis

© 2023 by Casa editrice Mimep-Docete

Via Papa Giovanni XXIII, 2

20042 Pessano con Bornago (MI)

www.mimep.it • info@mimep.it

Nakladnik i copyright za hrvatsko izdanje:

© 2025 by SALESIANA d. o. o.

Omiška 8, Zagreb

salesiana@salesiana.hr

www.salesiana.hr

Za nakladnika: Mihovil Kurkut

Urednik: Matija Janeš

Prijevod s talijanskoga: Tihana Semijalac

Lektura i korektura: Matija Lučić

Oblikovanje naslovnice: Hrvoje Orlović

Prijelom: Salesiana d. o. o.

Tisak: Og grafika d. o. o., Jastrebarsko

ISBN 978-953-205-236-7

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001261166.

Tiskano u Hrvatskoj, ožujak 2025.

1 2 3 4 5 • 29 28 27 26 25

Sva prava pridržana. Nijedan se dio ove knjige ne smije umnožavati, fotokopirati, reproducirati ni prenositi u bilo kakvu obliku (elektronički, mehanički i sl.) bez prethodne pisane suglasnosti nakladnika.

POSEBAN DJEČAK

Filip i Ana blizanci su, iako su vrlo različiti. Filip ima kratku smeđu kosu, gustu i valovitu. Ana, pak, ima crnu, tanku i ravnu kosu srednje duljine.

On ima tamnozeleno oči, poput mahovine, a ona svijetlosmeđe, boje oraha.

U veljači su napunili devet godina i idu u treći razred osnovne škole. Njoj se od školskih predmeta jako sviđa hrvatski; uživa kad im učiteljica priča priče. Svaki put kad se u razredu čita neki odlomak, Ana se poistovjeti s junacima priče i nakratko zaboravi da je u školi. Čitanje joj omogućuje proživjeti mnogo života. Tako se ponekad pretvori u parišku turistu, studenticu iz Perua ili u kakvu pomorku koja putuje svijetom. Ima bujnu maštu pa i sama piše kratke priče. U jednu kutiju u svojoj sobi, na sigurnom, spremila je prvi rukopis koji je napisala s osam godina i koji nosi naslov *Čarobni šešir*.

Filipu je, pak, draža priroda. Jako voli eksperimentirati, kao ono kad je posadio grah u teglicu: kako je bio uzbuđen promatrajući njegov rast dan po dan!

Zanima ga kako su nastala mora, planine i jezera. Želi naučiti ime na zvijezda i planeta. Želi znati zašto se zemlja ponekad trese, zašto pada kiša ili sja sunce.

Često sa zanesenošću gleda u globus na svom radnom stolu. Sviđa mu se promatrati ga osvijetljena i vrtjeti ga prstima.

Ana i Filip imaju različit ukus u hrani i igri, ali se znaju i zajedno zabaviti, a jedna im je stvar sigurno zajednička: jako vole svoje roditelje.

Njihova je majka Lucija novinarka, piše za lokalne novine u gradu u kojemu žive. Možda je upravo od nje Ana naslijedila ljubav prema čitanju i pisanju.

Njihov je otac Jakov farmaceut.

Obiteljska je maskota psić Plavko, vrlo dražestan i pomalo lijen javčar koji voli ležati na suncu i maziti se do iznemoglosti.

Ana i Filip idu na vjeronauk i u svibnju će primiti prvu pričest.

Jedne večeri, kojih mjesec dana prije tog datuma, Ana, malo prije no što će poći na spavanje, dođe do mame i postavi joj jedno pitanje. Već je bila u pidžami i opranih zubi, kad pomalo zamišljeno upita:

»Mama, ti si stvarno sigurna da kad se pričestiš, doista primiš tijelo Isusovo?«

Ana je vrlo razborita djevojčica, ne voli raditi ništa bez razmišljanja. Već neko vrijeme, a osobito kako se bliži datum kada će primiti taj sakrament, pita se kako je moguće da se u komadiću kruha krije sam Bog!

Mama ju nježno pogleda i kimne glavom. Lucija doista misli da je u euharistiji sam Isus. Ona u to vjeruje, jer je iskusila radost, nadu i snagu koja ulazi u srce kada primi Gospodina. Zna da je Isus živ u tome malenom i dragocjenom komadiću kruha i da je svaka pričest nježan dodir duše.

Shvaća, međutim, da je to veliko otajstvo i da njezina kći može oko toga imati dvojbi.

Nakon dugog razgovora sa svojom kćeri te večeri, razmišlja kako pomoći svojoj djeci da bolje razumiju taj veliki dar.

Zna da su ih vjeroučitelji i župnik jako dobro pripremili, ali i ona osjeća želju dati im nešto jedinstveno za tu posebnu priliku.

I tako Lucija odlučuje napisati svojoj djeci priču o jednome posebnom dječaku koji je doživio vrlo blizak i lijep odnos s Isusom.

Želite li saznati o kome govorimo?

Otkrit ćete to na sljedećim stranicama, čitajući priču koju je Lucija željela podijeliti s Filipom i Anom, a koja je napisana i za svakoga od vas.

Dragi Filipie i Ana,

*uskoro ćete primiti svoju prvu pričest.
Kakav važan trenutak!
Isus postaje malenim kako bi ušao u vaše srce.
Postaje kruhom kako bi vam dao hranu za dušu.*

Kako je moguće da se Bog, tako velik i svemoguć, nalazi u hostiji koja teži svega nekoliko grama? I zašto odlučuje doći i živjeti u vama baš na taj način?

Želim vam ispričati priču o dječaku koji se zvao Karlo Acutis. On je rekao da je euharistija njegova »autocesta do neba« i s Isusom je pronašao veliku i duboku radost.

Ova knjižica moj je dar vama, da i vi možete sve više otkrivati kako Isus doista želi biti vaš prijatelj.

Odlučila sam podijeliti tekst na deset poglavlja. Svaku večer prije spavanja pročitat ćemo jedno. Tako ćemo deset večeri provesti u Karlovu društvu.

Prepustit ćemo se njegovoj pomoći kako bismo shvatili zašto samo Bog može dati pravi život, onaj koji ne prestaje nikad, baš nikad.

Čekam vas na ovim stranicama...

*S ljubavlju,
mama*

*»Biti uvijek povezan s Isusom
– to je program mojega života.«*

Karlo Acutis

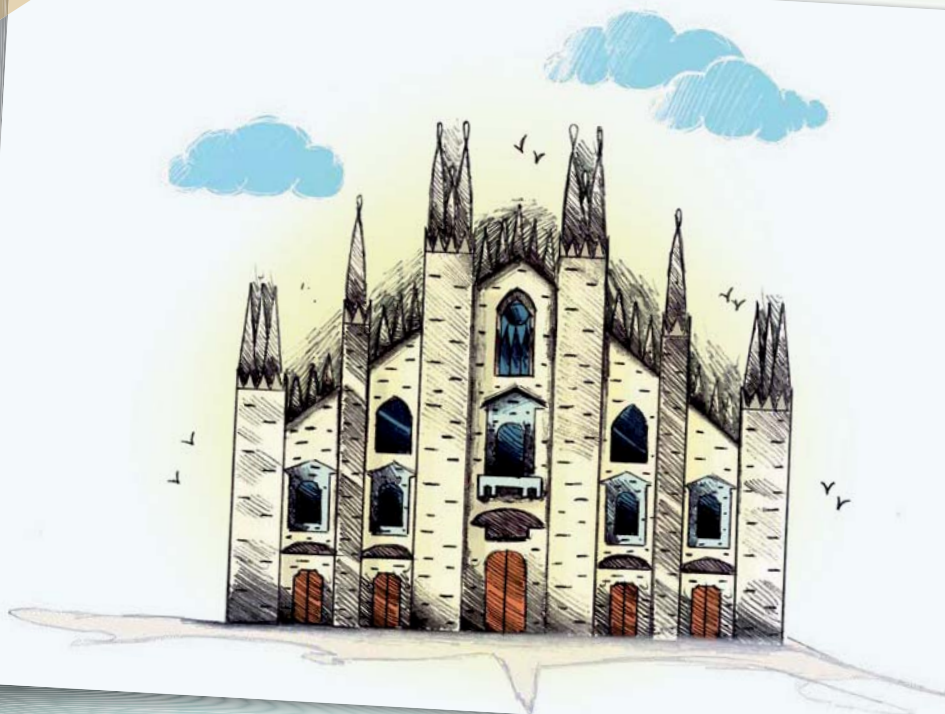

MALENI KARLO

Priča koju vam želim ispričati zbiva se u Italiji, u Milanu, glavnom gradu pokrajine Lombardije.

Milano je velik grad, pomalo kaotičan, pun života i zbivanja.

Poznat je po velikoj katedrali u gotičkom stilu, po kazalištu La Scala, dvorcu Sforzesco, po modnim revijama, gorgonzoli, kotletima i milanskom rižotu.

Glavni je lik ove knjižice dječak po imenu **Karlo Acutis**, ali nije to nekakav izmišljen lik, poput onih u crtanim filmovima ili u vašim pustolovnim knjigama.

Karlo je uistinu postojao i ono što ću vam ispripravjediti na ovim stranicama doista se dogodilo, i to nedaleko od nas.

Kao što smo rekli, Karlo je živio u Milanu, ali je rođen u Londonu, glavnom gradu Engleske, 3. svibnja 1991. godine.

Njegov tata Andrea i mama Antonia boravili su ondje zbog posla.

Nekoliko dana nakon rođenja, dječčaćić je kršten u jednoj crkvi posvećenoj Gospi.

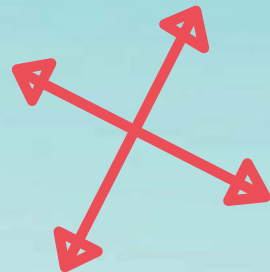
Baš kao i vi, i Karlo je kršten kao novorođenče i nije mogao biti svjestan toga velikog dara koji su mu poklonili njegovi roditelji...

Međutim, odrastajući, shvatio je pa je jednom mami i tati rekao:

**Nikada ne ću prestati zahvaljivati Isusu
što nam je poklonio tako velik dar
dajući nam sakrament krštenja.**

POMAGATI DRUGIMA ČINI NAS SRETNIMA

Dragi Filipe i Ana, večerašnje čitanje želim započeti jednim pitanjem: što se dogodi kad shvatimo da nam je neka osoba učinila mnogo dobra?

Vjerojatno će se u našem srcu javiti osjećaj koji se zove zahvalnost. I mi ćemo nastojati činiti dobro toj osobi.

Karlo je osjećao da ga Bog jako voli i nastojao je uzvratiti tu ljubav. Kako uzvratiti na Božju ljubav? Ovo je Karlov odgovor:

voleći druge.

Želiš li Isusu nešto pokloniti? Čini dobro bližnjima.

Karlo je imao san: postati svet.

Često smo pod utjecajem želja drugih ljudi: svojih roditelja, prijatelja ili onoga što vidimo u reklamama, na televiziji ili kod poznatih osoba. I tako živimo oponašajući druge. A zapravo, svatko je od nas jedinstven!

Karlo je dobro znao da Bog ima osmišljen plan baš za svakoga od nas.

Njegova tajna toliko željene sreće bila je vršiti Božju volju i ne bojati se biti drukčiji od drugih. Govorio je:

Svi se rađamo kao
ORIGINALI,
ali mnogi umiru kao
KOPIJE.

Ponekad mislimo da je za svetost potrebno činiti izvanredne stvari: ući u samostan, imati mistične vizije, otići u Afriku, osnovati udrugu, spasiti nekoga tko umire.

No, svetim se može postati i živeći sasvim uobičajen život.

Sjećate li se kad smo zajedno razgovarali o **Majci Tereziji iz Kalkute**? Pričala sam vam o toj časnoj sestrici misionarki, malenoj i mršavoj, koja je u Indiji spasila mnoge ljude od smrti, brinući se o njima s ljubavlju zajedno sa sestrama iz svoje zajednice.

Napustila je svoj dom u Albaniji kako bi činila dobro u jednoj dalekoj zemlji, tako siromašnoj i punoj potrebitih.

To je prekrasno, zar ne?

Dala je cijelu sebe za divnu misiju koja ju je učinila poznatom u cijelom svijetu.

Međutim, pogriješno je misliti da je svetost namijenjena samo malobrojnim i da moramo otići na kraj svijeta da bismo postali sveti.

Svako mjesto i svaki trenutak savršeni su za činjenje dobra: obitelj, škola, nogometni tim, plesna grupa, župa...

Karlo je govorio:

**“
Da bi postao svet,
moraš prije svega
željeti to čitavim srcem.
A ako to još uvijek ne želiš,
moli se da to poželiš.
”**

PRISJETIMO SE

ODGOVORI NA SLJEDEĆA PITANJA:

Kad si posljednji put učinio ili učinila nekome nešto lijepo?

Kako se osjećaš kad nekome možeš pomoći?

Što za tebe znači »voljeti«?

Misliš li da je Karla činilo sretnim pomagati siromasima? Zašto?

Što za tebe znači slijediti Isusa?

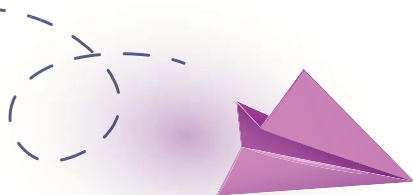

Ispovijed je poput balona

na vrući zrak, jer nam pomaže

da letimo visoko.

Karlo Acutis

LET BALONOM

Ana i Filipe, sjećate li se kad smo u Slavoniji izdaleka vidjeli balon na vrući zrak?

Išli smo u posjet Osijeku. Na jednome od terena u blizini toga predivnoga grada povremeno organiziraju uzlijetanja.

Ti si nas, Filipe, gledajući ga zadivljeno, upitao:

»Kako to da je prije bio na zemlji, a sada je tako visoko?«

Uvijek si tražio uzroke fizikalnih i prirodnih pojava.

Ti si doista pravi mali znanstvenik u usponu.

Sjećaš li se tatina odgovora?

Rekao ti je:

»Prije su unutra bili utezi i to teško kamenje držalo ga je na tlu... Nakon što su utezi uklonjeni, balon je postao lakši i mogao je poletjeti u nebo...«

Znate li da se Karlo koristio slikom balona na vrući zrak kako bi govorio o toj vrlo lijepoj istini: sakramentu ispovijedi koji se naziva i pomirenje.

U prosincu ste imali prvu svetu ispovijed. Sjećate li se kako je bilo lijepo primiti Isusov zagrljaj preko svećenika?

Osjećali ste se slobodnije nakon što ste primili odrješenje. Grijesi (svako djelovanje ili misao protivni ljubavi) nanose štetu našoj duši. A Božji nas oprost liječi.

Sjećam se jedne tvoje rečenice, Ana. Toga istog dana za večerom si nam rekla:

»Sad se osjećam potpuno drukčije, kao nova!«

Lice ti je bilo spokojno, a oči sjajne, govorele su same za sebe.

Neki ljudi ispovijed smatraju kaznom u kojoj nas Bog batina i osuđuje; ali to nipošto nije tako.

Ispovijed je Isusov praštajući zagrljaj: on je veći od svakoga grijeha i oprašta nam kako one manje slabosti, poput vaših dječjih, tako i one teže, pod uvjetom da se iskreno kajemo i nastojimo se popraviti.

Na ispovjedaonicu se često gleda kao na sudnicu, a Boga se doživljava kao sudca bez milosti...

No, ispovijed je zapravo susret s Ocem koji nas ponovno prima u zajedništvo, nakon što smo se bili udaljili.

Sjećate li se priče o milosrdnom ocu koji čeka svojega sina, iako je on napustio svoj dom i odrekao se svoje obitelji?

Isus toga oca uspoređuje s Bogom koji nas pušta da odemo, koji nam dopušta i da grijeshimo. Ali kad shvatimo da smo bez Boga nesretni, uvijek mu se možemo vratiti!

Za Karla se taj »povratak« događa u svakoj ispovijedi gdje se oslobađamo svih svojih tereta!

Ranije sam vam rekla da Karlo ispovijed uspoređuje s letom balona na vrući zrak. Zapravo, za njega:

“ Ispovijed je poput balona na vrući zrak, jer s pomoću nje naša duša leti u visine. Naime, oslobođena od tereta grijeha, naša je duša lakša i može slobodno letjeti k Bogu! ”

Karlo je u pravu: ispovijed je predivan dar koji nam omogućava da se osjećamo mnogo lakšima i mirnijima. Doista trebamo tako živjeti, i mali i veliki!

PRISJETIMO SE

**PREPRIČAJ DAN SVOJE PRVE PRIČESTI
I, AKO ŽELIŠ, NACRTAJ CRTEŽ!**

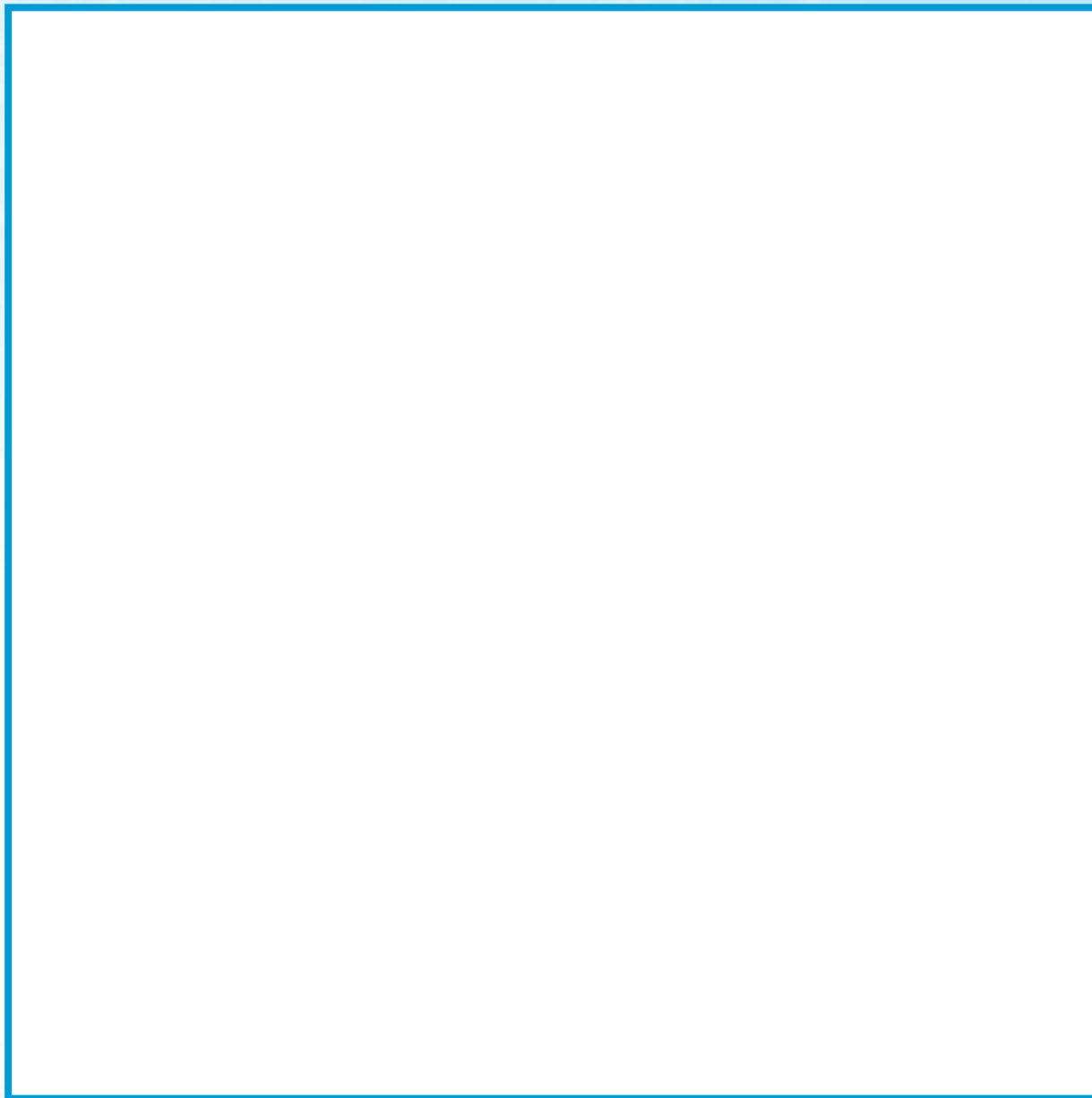

OVDJE NACRTAJ SVOJ CRTEŽ!

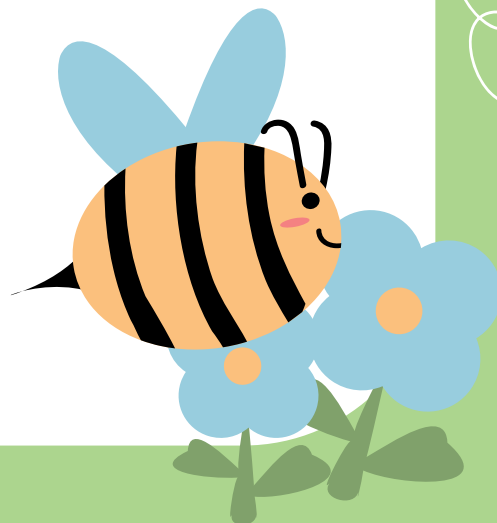

Dragi Ana i Filipe,

*Sada je vaša prva pričest zaista blizu.
Čuvajte ovaj dar za cijeli život.
Ostanite i vi, poput Karla,
uvijek sjedinjeni s Isusom.*

Najljepše želje,

*od srca,
mama i tata*

KAZALO

Poseban dječak	5
Maleni Karlo	11
Isus je Sin Božji!	21
Autocesta prema nebu	31
Pomagati drugima čini nas sretnima	41
»Želim nasljedovati svetoga Franju!«	51
»Najvažnija žena mojega života«	59
Euharistijska čuda	67
Let balonom	79
Patnja proživljena s Isusom	89
Zaštitnik interneta	99
Na hodočašće Karlu Acutisu	105

